KVINDEN OG SAMFUNDET

Udgivet af Dansk Kvindesamfund

Nr. 5. | 11. Marts 1904. | 20. Aarg.

Kvindestudiet
ved
Københavns Universitet.*)

Af
Ragna Schou, f. Wieth-Knudsen,
stud. mag. (Statsvidenskab).
(April—August 1903).

I.
Kvindernes Adgang til Universitetet.
(Fortsat.)

Saaledes lyder denne Mindretalserklæring i Universitetsaarbogens formildede Gengivelse. Det er vel overflødigt her at gendrive disse 30 Aar gamle Indvendinger, som i den forløbne Tid er fremsat og besvaret Hundreder af Gange. Derimod vil vi se lidt paa, *hvad* der blev vundet den Gang, *hvorledes* Kvinderne har benyttet sig af de vundne Fordele, og *hvorvidt* de har kunnet hævde sig paa den vundne Plads ved Mændenes Side; om de har kunnet opnaa Mandens Evner (i denne ene Henseende), uden at „miste alle de Kvindekønnet tilhørende Fortrin" og være „uskikkede til deres Opgave her i Livet", hvilken — efter Professorens Mening — af Forsynet bestemte Opgave *„kun* opfyldtes som Mandens Hustru". I den sidste Udtalelse ser man Fortidens Opfattelse af Kvinden som et Nul, noget, der taget alene intet betyder, men som faar sin Betydning ved at føjes til et andet Tal, der tæller mere til i Regnskabet, end det selv.

*) I Anledning af en Fodnote i forrige Artikel, i hvilken der var nævnt et Eksempel paa Ufordragelighed fra de mandlige Studenters Side over for de kvindelige, har vi fra flere Sider faaet meddelt, at der hverken før eller siden inden for det paagældende Fakultet (det juridiske) har vist sig noget lignende — det omtalte ligger flere Aar tilbage i Tiden — men Forholdet mellem de studerende er lige saa godt som ved de øvrige Fakulteter, til Trods for, at der nok kunde tænkes Lejligheder til det modsatte.

Inden vi gaar over til gennem Tallene at søge Besvarelse paa de ovenfor stillede Spørgsmaal, maa vi omtale et lille Efterspil, der tildrog sig, da den første Kvinde tog medicinsk Embedseksamen i 1885, og samtidig ansøgte om en Kandidatplads paa Kommunehospitalet, hvor hun havde været Volontær. I denne Anledning skrev Københavns Magistrat til Direktøren for Frederiks Hospital, for at faa at vide, hvorledes denne vilde stille sig i et lignende Tilfælde.

Direktøren svarede, at da Pladserne som Kandidater ved Hospitalet væsentlig var beregnede paa at fuldstændiggøre den lægevidenskabelige Uddannelse, der var erhvervet ved Eksamensstudiet, maatte han betragte det som en ligefrem Følge af den de kvindelige studerende givne lige Adgang med de øvrige studerende, at kvindelige medicinske Kandidater stilledes ganske lige med mandlige, naar de maatte melde sig som Ansøgere til Kandidatpladserne ved Fr. Hospital; det samme gjaldt om Pladserne for Reservelæger, der væsentlig havde det samme Formaal, saa vel som om Kandidat- og Reservelægepladserne ved den Kgl. Fødsels- og Plejestiftelse.

Efter dette Svar ansøgte Overlæge *Saxtorph* paa Frederiks Hospital, der netop var den førnævnte medicinske Professor, om Afsked fra sin Overlægestilling, fordi „der fra Hospitalets Direktør var udgaaet en Bestemmelse om, at Overlægerne skulde være forpligtede til at optage kvindelige Kandidater, baade som Kandidater og Reservelæger paa deres Afdelinger, og dette Paalæg saa Prof. sig ikke i Stand til at efterkomme, da det stred mod hans Begreber om Sædelighed og Sømmelighed, at kliniske Undersøgelser af Mandfolk anstilledes i en Kvindes Overværelse*)". Konsistorium foreslog nu en Ordning, hvorved

*) Den kliniske Undersøgelse af Kvinder i Mænds Overværelse har Prof. aabenbart ikke fundet noget stødende i, og har vel heller ikke tænkt sig, at vedkommende kvindelige Patient har kunnet foretrække Kvinders Nærværelse.